

మిగతా వ్యసనాలలాగే ఇవీ ఓసారి అంటుకుంటే మరి వదలవనీ, ఎటొచ్చి మానసిక వికాసానికి దోహదం చేస్తాయనీ ఏదో మాట్లాడు తూనే వున్నాను. ఈ లోగానే అతను “అరవై నాలుగు ఎల్. పీ. లు! మంచి కలెక్షనే! అంటే యీ రూపంలో నీ దగ్గర మూడువేల రూపాయ లున్నాయన్న మాట!” అన్నాడు.

అలాగే పుస్తకాలకీ నాలుగు వేల విలువ కట్టాడు. రంగనాథం నా తేస్తు విషయంలో ‘వేలు’ పెట్టడం, కట్టడం మా ఆవిడకు నచ్చి నట్టుంది. “ఏమిటోనండీయీన! కాపరాని కొచ్చిందగ్గిరించి చూస్తున్నాను చేతికి ఏ రకం డబ్బొచ్చినా పుస్తకాలూ, రికార్డులే కొంటారుగాని - ఓ మంచి పట్టుచీర లేదు. చేతికి బంగారు గాజులు రెండు జతలైనా లేవు! ఇల్లు మొదలేలేదు. స్థలం అసలే లేదు!” అని వెళ్ళబోసుకుంది.

“ఏం వస్తాయండి, మన్నాటి వాళ్ళకి - వొచ్చేది జీతపు రాళ్ళేగా!” అన్నాడు రంగనాథం, మా ఆవిడ కళ్ళలోకి చూస్తూ.

“మొన్న సీ డీ లిచ్చేరు కదండి. అంతకు ముందు పే కమీషన్ అరియర్స్. కిందటి నెలలో తుఫాను అడ్వాన్సు! ఐదునెల్ల కితం బోనస్సు!”

“అదా!” అని నవ్వేడు రంగనాథం.

* * *

నాకేదో మెడికల్ రీ ఇంబర్స్ మెంట్ బిల్ వస్తుందంటే, అది తీసుకుని మా ఎకౌంట్స్ ఆఫీసర్ సంతకంకోసం వెళ్ళేసరికి, ఆయన ఎదటి సీట్లో కాఫీ, సిగరెట్టూ వాకేసారి పీలుస్తూ కనబడ్డాడు, రంగ నాథం మూడు రోజుల తరవాత.

“హలో, నారాయణ! సిడౌన్” అంటూ పక్కకుర్చి నాకు ఆఫర్ చేసేడు. మా ఎ. ఓ. గారి కెదురుగా నేను కూర్చోనని తెలిక కాబోలు.

“మేం ఆ వివరాలన్నీ పంపిస్తాం సార్” అని రంగనాథానికి

చెప్పి ఎ. ఒ. గారు నా వేపు తిరిగి “ఎస్?” అని నేనందించిన కాగితం మీద సంతకం పెట్టేసి నా వేపు చూడకుండానే నాకందించారు.

* * *

“ఈ నెల మీ ఎక్సాంటులో ఏమీ జమ వళ్లేదు సార్” అని నా చెక్కు నాకు తిరిగిచ్చేశాడు. బ్యాంకు గుమాస్తా విశ్వం చెక్కుచెదరని ధోరణిలో -

సీలింగుఫార్ కొనడానికికని బ్యాంకు వాళ్లు అప్పిచ్చేటప్పుడు, నా జీతం ప్రతినెలా బ్యాంకుకే సరాసరి జమకట్టెయ్యడానికి, వాళ్ళు తమ వాయిదా సొమ్ము మినహాయించుకుని మిగతామేరకు నేనెప్పుడు చెక్కు రాసిస్తే అప్పుడు “కాష్” “పే” చెయ్యడానికి ఒప్పందం జరిగింది. ఈ నెలలో జమే లేదంటున్నాడు.....

విచారించేను.

తేలిందేమిటంటే, ఈ నెల నా జీతం ఏడు వందల అరవై మూడు రూపాయలు కూడా ఆదాయపు పన్నుగా పోయిందిట. మిగతాది పై నెలలో పోతుందిట.

“ఇదేమన్యాయం? మీ సంగతి చెబుతా నుండండి!” అని బిల్లు గుమాస్తామీద అరిచి, సలహా - సహాయాలకోసం రంగనాథం ఇల్లు వెతుక్కుంటూ వెళ్ళాను.

“కుక్కలున్నవి జాగ్రత్త” అనే బోర్డుచూసి కొంచెం తగ్గను. పక్కనే పున్న స్విచ్ నొక్కగా మోగిన బెల్లుకి బెల్లువాటం అమ్మాయి చిరుగంటల తెరలను తొలగించుకొచ్చి “రండి” అనడం, కుక్క “భౌ” మంటూ గొలుసుతో కుస్తీపట్టగా, “షటాప్ రాజా” అని ఆమె ఆజ్ఞాపించి నాకు ఇంట్లోకి ప్రవేశం కల్పించడం జరిగాయి.

“నువ్వే అన్నావుగా మనిషికో వ్యసనమని, మానసిక వికాసమని” అన్నాడు రంగనాథం. విస్కీ గ్లాసు ఎత్తిపట్టుకుని, తాగుతున్నా సరిగానే మాట్లాడా డనిపించింది. ఆదాయపు పన్ను కట్టవలసిన వారు ఎవరెక్కడ పున్నా కనిపెట్టడం, వెంటనే పన్ను వూడగొట్టడం వారి విధిట. మార్చి 31 లోగా పన్ను రాలితే వాళ్ళకి ఖ్యాతిట. ఆలస్యంగా

తెలిసినా, మా ఆఫీసులో అన్ని కేసులు దొరుకుతాయని నా ద్వారా తెలిసినందువల్ల నాకు ధన్యవాదాలన్నాడు.

“అది కాదు.... ఒక భార్యని నమ్మి సంసారం చెయ్యని ద్రోహి కూడా, ఒక ఆఫీసును నమ్ముకొని బ్రతుకుతాడు కదా; పన్ను అంతా వొక్కసారే లాగేస్తే బాధకదూ; కొంచెం కొంచెంగా వాయిదాలమీద కుదరదా? యెక్కడికి పారిపోతాం?” అని; దెబ్బలాడడానికి స్థానబలం లేక దేబిరించి సరిపెట్టుకున్నాను. ‘అదంతే దాని కపీల్ లేద్!’ అని నా ‘పన్’ సంగతి పట్టించుకోకుండా తీర్పు యిచ్చేసి; గ్లాసులో మిగిలిన ద్రావకాన్ని గొంతుకలో వెలుపుకున్నాడు. “నేను మూడునెలల జీతం టాక్సుకింద కడతాను!” అన్నాడు.

“మరి ఈ గార్డెనూ, కుక్క, కాలింగ్ బెల్, ప్రతిగదికీ సోఫా సెట్లూ — యివన్నీ?”

“అవన్నీ మా బావమరుదులు, మామగారు, బాబాయిలు, పిన తల్లలూ, అన్నగారూ ఒద్దన్నా వినకుండా ఏర్పాటు చేసేరు; తలో కటీనీ! ఏంచేసు?”

అదృష్టవంతుణ్ణి చెరిచేవాడు లేడుగదా అని అనుకుంటూ ఆ పూటకి ఇల్లు చేరాను. మర్నాడు ఆఫీసులో కనుక్కుంటే లక్ష్మీ నారాయణ, రామనారాయణ, శంకరనారాయణ, సత్యనారాయణ, సూర్య నారాయణ, యజ్ఞనారాయణ, వెంకటనారాయణ, అనంతనారాయణ అందరూ ఈ నెల ఇలాగే దెబ్బతిని అల్లో నారాయణా అని గోల పెడుతున్నట్టు తెలిసింది. అయితే, వాళ్ళకెవరికీ స్టీరియోల్లేవు. అంచేత నిశ్శబ్దంగానే గోలెట్టారు.

“నలుగురితో బాటు నారాయణ” అనుకోడానికి నా కెవ్వరూ లేరు.

నేను ఏకో నారాయణ.....